

sum, tanquam fratres commoneo. Et si dominus est uobiscū, acquisiui uos. orationibus uestris incumbite, ut Iesum merear adipisci. Cōmendo uobis ecclesiam quæ est in Antiochia. Salutant uos & electæ ecclesie Philippensium, unde & scribo uobis. Salutatur uos Philon diaconus uester, cui & ego gratias ago, Agathop^o bene mihi seruiēt in omnibus. Salutatur uos Agathopus diaconus de Syria, qui me sequitur in Christo. Salutate inuicem in osculo sancto. Saluto uniuersos & uniuersas, qui sunt in Christo. Incolumes estote corpore et animo et spiritu, et mei ne obliuiscamini, & sit deus uobiscum. Amen

AD PHILIPPENSES DE BAPTISMO
per Euphanium lectorem nauim ascensurum.

EPISTOLA IIII.

Philippi ci-
uitas Mace-
doniz.

IGNATIVS qui & Theophorus, ex imperio dei patris misericordiam consecutæ in fide et patientia et dilectione sine dolo, ecclesie quæ est Philippensis, misericordia et pax a deo patre, et domino Iesu Christo, qui est saluator omnium hominum, maxime fideiū. Memores charitatis uestre et sollicitudinis, quæ est in Christo quam ostenditis in nobis, decens esse arbitrati sum^o scribere ad fraternam in domino unanimitatis uestre dile

dilectionem. commonitos uos faciens cursus nostri,
ut id ipsum dicatis omnes, unum sentientes. in hoc ip-
so fidei regulas, præceptaq; feci, sicuti & Paulus eru-
diens uos dicit. Vnus est enim oim deus, pater Chri-
sti, ex quo omnia. & unus dominus noster Iesus Chri-
stus filius dei unigenitus, dominator uniuersor; per
quem omnia. Vnus autem etiam spiritus sanctus, qui
operabatur in Mose & prophetis & apostolis. unum
quoq; & baptisma, quod datur in morte Christi. Vna
itaq; ecclesia etiam esse debet, & una fides, quæ est in
Christo secundum dictum eius eiusdem apostoli di-
centis. Vnus dominus, una fides, unum baptisma, unus
deus & pater omniũ. qui est super oēs, & p oēs, & in
omnibus. Vnus est ergo deus pater, & non duo uel
tres. unus scilicet qui est, & non est præter eum solũ,
uerus. Dominus enim (inquit) deus tuus, deus unus
est. Et iterum. Nonne unus dominus creauit nos, &
unus pater est omnium nostrum? Vnus quoq; & fi-
lius, deus uerbum. unigenitus, inquit, qui est in sinu
patris. Et rursum. Vnus dominus Iesus Christus. Et
alibi. Quod est nomen eius, aut quod est nomen fi-
lij eius? Scitote autem, quia unus est etiam spiritus
sanctus paracletus. sicut idem Paulus ait. Vnus spi-
ritus, sicut uocati estis in unam spem uocationis ue-
stræ. Et iterum. Omnes, inquit, in uno spiritu potati
sumus. Manifeste autem omnia dona gratiarum, ipse
unus atq; idem spiritus operatur. Ergo neq; tres sunt
patres

patres, neq; tres filij, sed neq; tres paracleti, sed unus pater, et unus filius, et un^o paracletus. propter quod et dominus mittens apostolos docere omnes gentes præcepit eis baptisare eas in nomine patris, et filij, et spiritus sancti. non in unum quendam trinomium, neq; in tres unius eiusdemq; honoris. quia unus est tantum qui homo factus est, non pater scilicet, neq; paracletus, sed solus filius. non putatiue, neq; in phantasmate, sed certissima ueritate. uerbum enim caro factum est, et habitauit in ea. Sapiencia nanq; ædificauit sibi domum, et factus est (sicut homo) deus cum corpore, quod suscepit ex uirgine. non ex colloctione scilicet, aut semine uiri. Virgo enim, inquit, in utero concipiet, et pariet filiũ. Vere natus est, et uere creuit, uere manducauit et bibit, uere crucifixus est, et mortuus, et resurrexit. Qui hæc credit, ut uera ei^o cõtinet natiuitas, beatus est. qui autem hæc non credit, nihil differt ab eis, qui eum crucifixerunt. Princeps enim huius mundi in hoc gaudet, quando quis crucem negauerit. Interitum enim sibi ipsi esse cognouit confessionem crucis. hoc enim trophæum est contra eius uirtutem, quod uidens expauescit, et audiens timet. Nam et antequam facta esset crux, festinabat facere hoc, et operari in filijs diffidentiae. operatus est autẽ inuidia in Pharisæis, in Saducæis, in senioribus in iuuenibus et in sacerdotibus. Cum autem properaret ut fieret, conturbabatur, et postea desperationẽ immi

Trophæũ cõtra principẽ mudi huius

immisit proditori, & laqueum ei ostendit, & suspendium eum docuit. & mulieri immisit timorē in somno, ipse conturbans, & compescere tentans patibulū crucis. ipse omnia euocās, mouet in suam perniciem, nō recognoscēs. in tantum enim mala erant, non oīa.

Malignus autem sentiebat suam perditionē. Initium enim illi fuit ad damnationē crux Christi, principiū mortis, initiū perditionis. propter quod in aliquibus quidem operatur, negare crucem, passionē erubescere. qui ut funestū putant uocari de uirgine generatio, nem, circuncidere ipsam naturam, & diffamare quasi odiosam. Iudæorum auxiliator est ad negationē crucis, paganorum ad calumniam Mariæ, hereticorū ad phantasiā. Multiformis est enim maliciæ princeps furans sensus, contrarius sibi metipsi. & alia quidem suggerens, alia uero ostentans. Sapiens est enim ad malefaciendū, quod bonum est autem nescit aliquando, ignorantia enim repletus est per inobedientiam. Quomodo enim non sit talis, qui non sibi proponit suum sermonem? Si enim homo purus est dominus ex anima & corpore, quid circuncidis natiuitatem cōmunem naturæ hominū? Quid tanq̄ paruam gloriam in homine factam, passionem, simulationem uocas, & mortem immortalis gloriā existimas? Si deus est homo, quid unicum uocas dominū gloriæ, illum uidelicet natura immutabilem? Quid sine lege dicis legislatorem, qui non humanā naturam habuit?

Asus pessimi dæmōis apit, & tādē in eū disputationē suscipiēs, ipsum confutat uiriliter.

E bum

bum caro factum est, uerbum homo, sed non in ho-
mine. Quomodo igitur maius est ille, qui in princi-
pio omnem sensibilem & intelligibilem naturam uo-
luntate patris præparauit? Qui cum esset in carne, om-
nem infirmitatem atq; languorē curauit? Quomodo
autem nō est deus ille, qui mortuos resuscitauit, clau-
dos sanauit, leprosos mundauit, cæcos illuminauit,
aquam in uinum conuertit, tuumq; exercitum uerbo
tantum fugauit? Quid ergo de his naturā uirginis,
& membra turpia uocas? Hæc ergo præseminas, &
nudari iubes masculos in facie foeminarū, foeminas
uero in illicitum desiderium masculorum. Tunc om-
nia turpia uidentur, & pudicum te ipsum facis, cū tu-
lis fornicationis spiritus. Ignoras quia tūc fit aliquid
turpe, quādo illicite perpetratur? Cæterum nihil tur-
pe est, quod sine peccato geritur, nihil prauū, sed om-
nia bona ualde, & tu non uidens pessundas eā. Quo-
modo rursus nō tibi uidetur natus esse Christus ex
uirgine, sed ille qui est super omnia deus, ille scilicet
omnia potens? Quis ergo est, qui hunc misit dicitor?
quisue huic dominatur, uel cuius sententiæ subiectus
fuit, aut cuius legem adimpleuit? Tu qui nullius sen-
tentiam uel potestatem habes, Christū separas a ge-
neratione. Legislatorem ingenitum esse pronuncias
& cruci affixum illū, qui est sine principio. Cuius er-
go permissu hoc factū est, non est dicere. Non enim me
latuit tuū antiquū consilium, neq; ignoro qm̄ curue
& lu

& lubrice incedis. tu autem ignoras quis est qui natus est, qui omnia scire te fingis. Multa enim te latet, uirginitas scilicet Mariæ, gloriosus partus, de cuius corpore deus processit, stella orientis quæ apparuit munera ferentibus magis, archangeli salutatio ad uirginem facta, uirginis gloriosa cōceptio, desponsatæ puellæ prædicatio, & uirginis in utero infantis præuisio, angelorum hymno gloriæ ad gentium pastores annunciatio, Herodis timor in extollentia regni, præceptio ad paruulorum necem, in Aegyptum trans migratio, atq; exinde reuersio, cunabula infantilia, descriptio humana, lactis nutritio, nomen patris non feminantis, præsepe ubi positus est, eo quod non fuerit locus, nulla humana præparatio, puerctus ætatis, clementia corporis, humana loquela, sed & quod esurijt, sitiuit, iter ambulauit, laborauit, sacrificiorum oblatio, circumcisio, baptisma, uox dei desuper ad baptisatum, quid uel unde fuerit testificatio spiritus, & dei uox, Ioannis prophetia, significantis passionem per agni appellationem, diuersorum signorum operatio, uariarum curationes, imperium domini quo mari imperauit, & uentos sedauit, & spiritus iniquos fugauit, teipsum torquens & manifestatione uirtutis suæ affligens.

Hæc omnia uicens, non habes, quid facias, nisi tenebras uertigines. Et quia uirgo peperit ignoras, sed confundit te angelorum laudatio, magorum adoratio, stellæ apparitio. Ignorantiam igitur olim incurristi per

contumaciam. parua tibi uidentur cunabula, passioes, circumcisio, lactis nutritio, indigna tibi deo esse hæc uidentur. Iterum ne uidisti hominẽ quadraginta diebus & quadraginta noctibus ingustato cibo humano, & angelos ei ministrãtes, quos & tu timebas? Videns primo quasi communẽ hominem baptisatum, & causam ignorans. post ieiunium uero esurienti, insidiabaris, & tentabas quasi communem hominem, ignorãs quis esset. dicebas enim. Si filius dei es, ignorantia id est. nam si uere cognosceres, scires sine dubio, quia quæ impossibilia uidentur ad faciẽdum, & difficilia ad conuertendum, factori omnia possibilia sunt. Et propter uentrem tentans eum, qui pascit oēs esca indigentes, audes tentare dominum gloriæ, oblitus per tuam maliciam, quia non in pane solo uiuit homo, sed in omni uerbo quod procedet ex ore dei, scires quia filius dei erat. cognosceres utiq; quia in quadraginta diebus, & quadraginta noctibus nullo egens, reddens corruptibile corpus, etiã in continuatione hoc facere poterat. Sed idcirco esuriit, ut ostenderet quia uere suscepit corpus passibile, simile hominibus. Propterea & primo ostẽdit, quia deus erat, & secundo, quia & homo fuit. Tu ergo qui tãquam fulgor de sublimi gloria cecidisti, audes dicere domino, Mitte te deorsum. cui ea quæ sunt, æstimantur quasi quæ non sunt. & ad inanem gloriam prouocas cū, qui non extollitur. & fingis te scripturas de eo legere,
re, di

re, dicens. Scriptum est enim, quoniã angelis suis mã
dauit de te, ne quando offendas ad lapidem pedẽ tu
um. Et fingis te sequentia ignorare, auferens ea, quæ
de te ac tuis ministris prophetauit, dicẽs. Super aspi
dem & basiliscum ambulabis, & cõculcabis leonem
& draconem. Si ergo conculcatio es pedum domini,
quomodo tentas intentabilem: immemor legislato
ris qui dixit, Non tentabis dominum deum tuum. &
audes impudentissime opera dei assumere, & dicere
quia tibi traditus est principatus eorum. & casum tu
um ostendis contra dominũ deum tuũ, & promittis
te dare ei, quæ sunt ipsius, dicens. Hæc omnia tibi da
bo, si cadens in terram adoraueris me. Quomodo nõ
timuisti talem uocem cõtra dominũ emittere, tu qui
omnium malignorum spirituum malignissimus es:
& pro malicia uẽtre & pectore in terram repere ius
sus es, & per inanem gloriam in honoratus es, qui p
auaritiam & arrogantiam ad impietatẽ deductus es:
Tu incensor, draco, apostata, serpẽs perplexus a deo
discedẽs, a Christo separatus, a sancto spiritu alien^o,
& a choro angelorum exulans. Iniuriator legis dei,
& legitimorum inimicus, qui super protoplastos in
surrexisti, & a mandato dei auertisti eos, qui nihil te
læserunt, qui aduersus Abel Caïn parricidam excita
sti, qui in Iob mala exercuisti. tu ergo huiusmodi di
cis domino, Si cadẽs in terrã adoraueris me. O auda
cia, O puniende serue fugitiue, serue flagellande, ex

terminator honorū, domino dominorum, perfecto deo omnium intelligibilium atq; sensibilibium dicitis, si cadens adoraueris me: Dominus autem lōganimis, qui non in præsenti & ilico interficit eū, qui per ignorantiam & audaciam talia dicit, sed mansuete respondet, dicens. Vade Satana. nō dixit reuertere post me, non enim es reuersurus aliquando. Sed uade inquit, fatana, in ea quæ tibi elegisti loca. uade in ea quibus prouocatus es a tua malicia. Ego autē scio quis sum, & a quo sum missus, & scio quē debeo adorare. Dominum enim, inquit, deum tuum adorabis, & illi soli seruies. Scio enim & noui unum solum, cui non deneō seruire, a quo tu apostata factus es. Nō enim sum antitheus, hoc est, contrarius deo, sed confiteor eius eminentiam, & non recuso adorare eum, quem noui natiuitatis meæ autorem & dominum, atq; meæ perseverantiæ custodem. Ego enim uiuo propter patrē. Hæc autem fratres per dispositionē dei coactus sum mittere ad uos, monens uos ad gloriam dei non quasi extraneus, sed sicut frater. Subiecti estote episcopo & presbyteris & diaconis. Diligite inuicē in domino, sicut dei simulacra. Videte ergo uiri, ut diligatis uxores uestras, sicut propria membra. Mulieres uero sicut unitatis tactu uiros uestros amate. Qui castus est, uel continens, non extollatur, ne perdat mercedē suam. Dies festos nolite inhonorare. Quadragesimam uero nolite pro nihilo habere, imitationē enim

Quadragesima.

enim continet dei conuersationis. Hebdomadam etiam passionis nolite despiciere. Quarta uero & sexta feria ieiunate, reliquias pauperibus porrigentes. Qui cunq; dominicam aut sabbatum ieiunauerit, præter unum sabbatum paschæ, ipse est Christi interfector. Orationes uestræ protendantur ad ecclesiam Antiochiæ, unde & uinctus ducor Rhomam. Saluto sanctum episcopum Polycarpum. Saluto sanctum episcopum Vitalem & sacrosanctum presbyterum, & conseruos meos diaconos, pro quorum animabus ego efficiar. Ad huc dico episcopo & presbyteris in dño, quicumq; cū Iudæis pascha egerit, aut solennia dierum festorum eorum suscepit, cōparticipabit eis qui dominum et apostolos eius occiderunt. Salutant uos Philon et Agathopus diaconi. Saluto congregationem uirginum, legionem uiduarum, a quibus adiutus sum. Saluto populū dñi, a minimo usq; ad maximū. Transmisi uobis hæc mea scripta per Euphanium lectorē, uirū deo honorabilem et fidelissimū, qui mihi occurrit in regionē iā nauim ascensuro. Mementote uinculorum meorum, ut consumer in dño. Incolumes estote carne et anima et spiritu, pfecta sentientes, deuitates operarios iniquitatis et corruptores uerbi ueritatis, confortati in gratia domini nostri Iesu Christi. Amen.

Hebdomada
da passiois.
Quarta feria
Sexta feria.
Dies dñica.
Sabbatum.

Pascha

AD PHILADELPHIENSES EX TROIA.

EPISTOLA V.

Igna